

Hvordan lever Danmark op til God Praksis 1999

DET DANSKE ASYLSYSTEMS ansvarsfordeling:

Udlændingestyrelsen er et statsligt departement under Inderigsministeriet. Styrelsen er 1. instans i behandlingen af alle asylansøgninger. Samtidig har Udlændingestyrelsen ansvaret for en asylansøger, indtil dennes asylsag er afgjort. Dette ansvar er i vid udstrækning uddelegeret til Dansk Røde Kors, der – i samarbejde med styrelsen og for dennes regning - driver landets asylcentre og står for bolig, underhold, lægehjælp, undervisning osv. – Dansk Røde Kors har således den daglige omsorg for alle asylansøgere i denne fase, kaldet præasylfasen.

Kommunerne overtager ansvaret for flygtningene, når disse får asyl/opholdstilladelse her i landet. Det er Udlændingestyrelsen, der visiterer til kommunerne, og kommunerne er herefter forpligtet til at skaffe bolig, udbetale økonomisk hjælp og sørge for flygtningens integration i det danske samfund. – Indtil 1. januar 1999 havde Dansk Flygtningehjælp dette ansvar i de første 18 måneder efter udstedelsen af opholdstilladelsen, men denne del af Flygtningehjælpens arbejdsområde ophørte med udgangen af 1998.

DEFINITION (SGP: A 2,1)

- a) *Uledsagede mindreårige asylansøgere defineres af Udlændingestyrelsen som personer under 18 år, der indrejser uden ledsagelse af forældre eller andre myndige personer, der kan anses for at være trådt i forældrenes sted, herunder andre familiemedlemmer – f.eks. søskende eller bedsteforældre.*

En person, der ikke oprindeligt er blevet behandlet som en uledsaget asylansøger under 18 år, fordi vedkommende er indrejst sammen med sine forældre eller en anden voksen person, er tillige omfattet af definitionen, dersom forældrene eller den voksne, som har haft ansvaret for den pågældende, dør under opholdet, eller såfremt barnet bliver efterladt i Danmark.

Såfremt en person under 18 år er gift eller selv har fået børn, bliver den pågældende ikke registreret som uledsaget, da personen nu udgør en del af en selvstændig familieenhed.

- b) Som det fremgår, er Udlændingestyrelsens og SCEs definition ikke overensstemmende, når det drejer sig om uledsagede børn med voksne ledsagere, der ikke er børnenes biologiske forældre. - I praksis har det imidlertid hidtil ikke haft nogen betydning, idet det er Dansk Røde Kors, der definerer, hvornår et barn er uledsaget, og her er holdningen klar: alle børn, der indrejser uden forældremyndighedsindehavere/biologiske forældre betragtes som uledsagede. Det betyder, at alle ledsagerrelationer vurderes på et særligt indrettede asylcenter for ledsagede uledsagede børn. En psykolog med lang erfaring i flygtningearbejde er ansat til netop denne opgave. Centret oplyser, at alle ledsagede børn og deres ledsagere som altovervejende hovedregel vurderes her. Kun hvis den uledsagede nærmer sig 18 år og f.eks. har boet i den pågældende familie det meste

af sit liv, kan man gøre en undtagelse. Det sker dog først, efter at sagen har været drøftet, dels med ledelsen i Dansk Røde Kors, dels med Udlændingestyrelsen.

- c) Indtil 1. januar 1999, hvor integrationsopgaven gik over til kommunerne, arbejdede Dansk Flygtningehjælp ud fra samme definition: Alle børn, der opholdt sig her i landet uden deres forældre, blev af Dansk Flygtningehjælp betragtet som uledsagede, også de børn, der f.eks. kom sammen med deres bedsteforældre. Det betød, at kommunen blev gjort opmærksom på, at disse børn havde brug for særlig opmærksomhed og støtte, og det betød også, at de voksne ledsagere skulle vurderes som plejefamilie af de sociale myndigheder, hvis børnene var under 14 år, og have tilladelse til at beholde børnene hos sig. Det skal dog indrømmes, at en sådan vurdering ofte er lempeligere, end når danske familier bedømmes som plejefamilier, idet det jo for barnet må anses for den bedste løsning at blive hos den familie, der iflg. Dansk Røde Kors er i stand til at varetage omsorgen for og opdragelsen af barnet, selv om familien måske ikke helt lever op til de krav, der bliver stillet til danske plejefamilier med hensyn til bolig, uddannelse osv.
- d) Efter 1. januar d.å. har Udlændingestyrelsen overtaget visitationen af alle flygtninge inkl. de uledsagede børn. Det er endnu for tidligt at vurdere, om den hidtidige praksis, der byggede på et tæt samarbejde mellem Red Barnet, Dansk Røde Kors og Dansk Flygtningehjælp, bliver ført videre i den nye struktur. Den ekspertise, der lå i Flygtningehjælpen på dette område, er spredt og for en dels vedkommende formodentlig gået tabt. Man må derfor frygte, at den individuelle behandling, som de uledsagede børn, efter at have opnået asyl eller opholdstilladelse, hidtil har fået med hensyn til placering, støtte og opfølgning, kan være forringet. Spørgsmålet bør derfor have SCEs bevågenhed, indtil man er helt sikker på, at DRKs og DFs principper føres videre.

Det tredje afsnit i definitionen følger dansk lovgivnings princip, hvorefter både forældremyndighed og forsørgelsespligt ophører, hvis en person under 18 år gifter sig eller selv får børn. – Der ses ingen grund til at ændre på dette princip i forhold til uledsagede flygtninge.

1. ADGANG TIL TERRITORIET (SGP: C1)

- 1.a) *Iflg. Udlændingelovens § 48a kan en asylansøger i visse situationer afvises ved grænsen, f.eks. hvis vedkommende kommer fra et såkaldt sikkert 3. land uden for EU og ikke er i besiddelse af fornødent pas og/eller visum til Danmark. Som sikkert land betragtes de vestlige land, f.eks. Schweiz, USA og Canada.*

Den nordiske paskontroloverenskomst finder endvidere fortsat anvendelse i relation til Norge og Island, idet disse lande står uden for EU-samarbejdet og derfor ikke har tiltrådt Dublinkonventionen. Der kan derfor ske afvisning til disse lande i medfør af §48a, stk. 1 og 2.

En ansøger kan endvidere afvises, hvis der er indikation for, at ansøgeren er kendt i et andet EU land.

Iflg. stk. 2, 2. afsnit må en udlænding dog ikke udsendes til et land, hvor der er risiko forfølgelse af de grunde, der er nævnt i artikel 1 A i Flygtningekonventionen af 28. Juli 1951, eller hvor der ikke er beskyttelse mod videresendelse til et sådant land.

Hvis en asylansøger ikke afvises ved grænsen, forelægger grænsepolitiet telefonisk alle anmodninger om tilladelse til at indrejse i landet med henblik på at søge asyl for Udlændingestyrelsen.

Mindreårige kan søge om asyl direkte ved grænseovergangen, ved personlig henvendelse i Sandholm (modtageasylcentret) eller hos politiet i en af landets politikredse, på samme måde som voksne. – Udlændingestyrelsen giver som udgangspunkt mindreårige uledsagede asylansøgere under 15 år tilladelse til at indrejse med henblik på at søge asyl, selv om den pågældende ikke er i besiddelse af pas/visum. For så vidt angår de 15-17-årige, beror det på en konkret vurdering, hvori blandt andet indgår den mindreåriges tilknytning til Danmark og det tredieland, hvortil tilbagesendelse eventuelt kan komme i betragtning.

- 1.b) Ovennævnte principper er i overensstemmelse med SCE. Der er, så vidt vides, ingen statistik over, hvor mange uledsagede mindreårige, der afvises ved grænsen. Der er imidlertid næppe tvivl om, at langt størstedelen af denne gruppe får adgang til at søge asyl, og at afvisning normalt kun finder sted i de tilfælde, hvor barnet kan udsendes til et land, hvor den pågældende har nær familie eller i øvrigt allerede har opnået opholdstilladelse.
- 1.c) Ændringer/forbedringer af proceduren kan ikke foreslås for de børn, der ved indrejsen identificeres som uledsagede mindreårige. Der henvises i øvrigt til afsnittet om identifikation.
- 1.d) Iflg. Udlændingelovens §59, stk. 3 straffes den, der forsætligt bistår en udlænding med ulovligt at indrejse eller opholde sig her i landet, med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. – Også selskaber kan pålægges strafansvar, jfr. § 61. - Flyselskaber er blevet idømt bøder for at have medtaget passagerer uden lovlig indrejsehjemmel. Om det er sket for andre selskaber vides ikke.

Handel. (SGP. C1.2)

- 1.e) Handel med børn og unge fra udlandet med det formål, at de skal bruges til prostitution, til produktion af børneporno og andre former for udnyttelse, er et område, som ikke er tilstrækkeligt afdækket i Danmark.
- 1.f) Iflg. dansk sociallovgivning har enhver, der får kendskab til, at et barn eller en ung under 18 år udsættes for vanrøgt eller nedværdigende behandling eller lever under forhold, der bringer dets sundhed eller udvikling i fare, pligt til at underrette de sociale myndigheder. Denne pligt er skærpet, når det drejer sig om personer, der udfører offentlig tjeneste eller erhverv, herunder politiet. - Danmark deltager desuden i forskellige internationale fora til bekæmpelse af handel med børn.

2. IDENTITETSFASTLÆGGELSE (SGP: C2)

2.a) *Iflg. Udlændingelovens § 40 kan politiet træffe afgørelse om afvisning.*

Det er politiets opgave i alle asylsager at fastslå den pågældende asylansøgers identitet og rejserute og eventuelle forældres/slægtninges tilstedeværelse i Danmark eller et tredjeland, således at der eventuelt kan ske afvisning eller anmodning om tilbagetagelse/overtagelse overfor en anden EU-medlemsstat. – Udlændingeloven giver mulighed for, at der som led i identificeringen optages fingeraftryk og personfoto. Som udgangspunkt sker det dog ikke for børn under 15 år.

2.b) Selv om opmærksomheden i de seneste 10 år er blevet skærpet mere og mere omkring de uledsagede børn, indrejser en del stadig som børn af de familier, de er sammen med. Hvis man ikke ved grænsen definerer et barn som uledsaget, afhænger det af den voksne ledsager, om barnet får tilladelse til at rejse ind med henblik på at søge asyl. Afvises den voksne, bliver barnet afvist, får den voksne lov til at rejse ind, følger barnet med.

Ofte afsløres det under asylproceduren, at den voksne ikke er barnets forælder. Undertiden sker det først, efter at familien har fået opholdstilladelse og er boligplaceret i Danmark, og man må vel formode, at det i en del tilfælde, specielt når det drejer sig om f.eks. somalier, aldrig afsløres, at en uledsaget ikke er familiens eget barn.

2.c) Der er således hele vejen igennem systemet muligheder for, at et barn ikke identificeres som uledsaget og dermed ikke sikres den beskyttelse, det har krav på.

Det svageste punkt i den forbindelse er politiet, der ved grænsen kan afvise et sådant barn. Politiet har ikke medarbejdere, der er specielt uddannede til at afhøre børn, og børn bliver næppe afhørt, hvis de formodes at være sammen med forældrene. – Det ville være hensigtsmæssigt, hvis politiet via uddannelse fik bedre mulighed for at ”opdage” de børn, der i realiteten er uledsagede.

Dansk Røde Kors følger ofte familierne gennem lang tid, og her vil personalet omgående reagere, hvis der opstår mistanke om, at der i en familie er et uledsaget barn. De mange uledsagede børn, der den sidste halve snes år, er gået gennem asylcentre, har naturligvis gjort personalet stadig mere opmærksomme på denne gruppe.

Endvidere vil Udlændingestyrelsen ofte i asylsagsbehandlingen afsløre, at et barn er uledsaget, hvorefter Dansk Røde Kors vurderer ledsagerrelationerne på sædvanlig vis.

Undertiden når familierne imidlertid at få opholdstilladelse og blive boligplaceret, før det viser sig, at et barn i en flygtningefamilie ikke er forældrenes biologiske barn. Det sker desværre ofte, fordi der opstår problemer med det pågældende barn, hvorefter forældrene henvender sig til de sociale myndigheder og beder dem om at tage sig af barnet.

- 2.c) Det kan således i flere relationer blive skæbnesvangert for et uledsaget barn, hvis dets korrekte identitet ikke bliver fastslået. Uddannelse af personale og skærpelse af opmærksomheden hos de involverede myndigheder og organisationer må derfor sikres løbende.

3. BESKIKKELSE AF VÆRGE ELLER RÅDGIVER (SGP: C3)

- 3.a) *Ifl. Lov om forældremyndighed og samvær er det forældremyndighedsindehaverens opgave at drage omsorg for barnet og træffe afgørelse om dets personlige forhold ud fra barnets interesse og behov. Indehaveren af forældremyndigheden over en mindreårig er værge uden beskikkelse.*

Efter samme lovs § 14 skal der udpeges en forældremyndighedsindehaver til et barn, hvis den hidtidige forældremyndighedsindehaver er afgået ved døden.

Iflg. lovens § 25 kan et statsamt efter ansøgning fra den myndighed, der drager omsorg for barnet i det daglige, udpege en midlertidig forældremyndighedsindehaver for et barn, hvis indehaveren af forældremyndigheden er forhindret i at træffe bestemmelse om barnets personlige forhold – Det er en betingelse, at der er tale om en midlertidig, men ikke nødvendigvis kortvarig forhindring.

Iflg. dansk lov er der således ikke et krav om, at der altid skal udpeges en forældremyndighedsindehaver/værge for en uledsaget mindreårig flygtning, og i praksis sker det da også yderst sjældent.

- 3.b) Der udpeges ikke automatisk en værge eller rådgiver.
- 3.c) Jfr. ovenfor.
- 3.d) Jfr. ovenfor.
- 3.e) På dette punkt lever Danmark på ingen måde op til the Statement. – Som det fremgår, er der imidlertid i dansk lovgivning hjemmel til at beskikke en forældremyndighedsindehaver for et uledsaget barn, men i praksis sker det kun i meget få tilfælde.
3. f) Bestemmelsen kunne imidlertid anvendes allerede i præasylfasen, og Red Barnet, Dansk Røde Kors og Dansk Flygtningehjælp er da også enige om, at det er ønskeligt,

at der allerede ved et uledsaget barns ankomst til Danmark udpeges en person, der kan varetage barnets interesser, både gennem asylsystemer og i barnets senere integration i det danske samfund. De 3 organisationer har gennem flere år gjort udlændingemyndighederne opmærksomme på, at Danmark her hverken lever op til principperne vedr. børn i dansk sociallovgivning eller til UNHCRs retningslinjer.

I præasylfasen er der dog i Røde Kors-systemet en rimelig sikkerhed for, at den daglige omsorg for barnet bliver varetaget på bedste vis og afgørelser om dets personlige forhold truffet i overensstemmelse med, hvad der findes bedst for barnet. På børneasylcentrene har hvert barn 2 kontaktpersoner, der er ansvarlige for opfyldelsen af barnets daglige behov og ønsker. Desuden blev der efter aftale med udlændingemyndighederne i 1991 iværksat en ordning, således at personale fra Dansk Røde Kors fungerer som bisiddere i forbindelse med registrering og afhøring af alle uledsagede børn. En bisidder skal dog alene påse, at formalia overholdes under registreringer og afhøringer af barnet og har derudover ingen indflydelse på barnets forhold og ingen kontakt med barnet i dagligdagen. En bisidder har ingen speciel uddannelse, men vælges ofte blandt ansatte i Dansk Røde Kors.

Under selve sagsbehandlingen af barnets asylansøgning har barnet eller den unge imidlertid ingen beskikket person, der kan varetage hans eller hendes interesser i forhold til udlændingemyndighederne. Først når den uledsagede mindreårige har fået afslag på asyl, og sagen skal forelægges for klageinstansen, Flygtningenævnet, beskikkes der en advokat for barnet.

Barnet er således ikke under asylsagens behandling repræsenteret af en voksen, hvis opgave det er at fremme en beslutning i barnets interesse. Dette er uheldigt, eftersom asylansøgningerne vedrørende uledsagede børn under 15 år som altovervejende hovedregel behandles alene på basis af politiets oplysninger fra registreringen. En juridisk sagsbehandler, som i mange tilfælde ikke ser barnet, træffer beslutning om, hvorvidt et barn er modent til at indgå i en asylprocedure på lige fod med voksne asylansøgere, eller om det skal tildeles opholdstilladelse af humanitære årsager efter § 9, 2, 2, eller have immigrantstatus efter § 9, 2, 4. – De danske udlændingemyndigheder lever altså her ikke op til UNHCRs retningslinjer. Det samme er desværre tilfældet, når det drejer sig om brugen af en børnesagkyndig eller en anden person med samme etniske baggrund og modersmål, som foreslået af UNHCR. – Det er alene Udlændingestyrelsens juridiske sagsbehandlere, der træffer afgørelserne i 1. instans i asylsagsbehandlingen.

Efter 1.1.1999 er det nu de sociale myndigheder, der træffer beslutninger om de uledsagede flygtningebørns forhold, fra børnene får asyl/opholdstilladelse, og indtil de fylder 18 år og dermed bliver myndige efter dansk lov. Hvis børnene bliver placeret i børnehuse eller bofællessaber for flygtningebørn, må medarbejderne her formodes at optræde som børnenes advokater i forhold til de sociale myndigheder, skolen, sundhedsvæsenet osv. Det samme vil plejeforældre sandsynligvis gøre, uanset om børnene bliver anbragt i danske familier eller i familier med samme etniske baggrund som børnene. Men efterhånden som børnene bliver ældre og måske kommer ud i ungdomsboliger, private værelser eller på kollegier, falder denne omsorg bort, og børnene står alene i forhold til f.eks. de sociale myndigheder, skolen osv.

Der er ingen grund til at betvivle, at de fleste socialforvaltninger vil forsøge at træffe beslutninger ud fra, hvad der er barnets eller den unges tarv. Man kan imidlertid ikke være sikker på, at forvaltningerne i alle landets kommuner har så stor en flygtningefaglig viden, at man altid kan bedømme, hvad der tjener barnet bedst. Desuden kan man heller ikke gå ud fra, at man i de tilfælde, hvor der er interessekonflikter mellem den uledsagede og kommunen, beskikker den midlertidige forældremyndighedsindehaver, der er hjemmel for i loven. – § 32 i Lov om social service svarer til tidligere nævnte regel i Myndighedsloven og har følgende ordlyd: *Hvis ingen har forældremyndigheden over et barn eller en ung, skal kommune i fornødent omfang medvirke til, at der udpeges en egnet indehaver af forældremyndigheden.* – Det er socialforvaltningen, der afgør, hvad der forstås ved ”i fornødent omfang”. – Når det drejer sig om danske børn og unge, udpeges der som altovervejende hovedregel en forældremyndighedsindehaver i denne situation. For de uledsagede børns vedkommende sker det yderst sjældent.

Som det fremgår af ovenstående, lever Danmark ikke op til principperne i SCE-programmet, når det drejer sig om udnævnelse af værge eller rådgiver for en uledsaget mindreårig asylansøger. Udlændingemyndighederne har planer om at udbygge bisidderordningen, så bisidderne får større beføjelser. Endvidere påpeger Udlændingestyrelsen, at kommunerne er forpligtet til at føre tilsyn med alle flygtningebørn allerede fra børnenenes ankomst til landet. – Hvis der ansættes mange flere bisiddere end de nuværende 4, og disse besiddere får en relevant uddannelse, kan en del af de nævnte problemer løses, når det drejer sig om præasylfasen. – Den kommunale tilsynsforpligtelse er på ingen måde tilstrækkelig i forhold til asylansøgende børn. De sociale myndigheder i de kommuner, hvor børneasylcentrene ligger, bliver kun involveret, når det drejer sig om børn, der har behov for hjælpeforanstaltninger. Størstedelen af de mindreårige asylansøgere kendes først i kommunerne, når børnene får asyl/opholdstilladelse. – Det er derfor, som ovenfor beskrevet, påkrævet, at man beskikker en voksen person til hvert enkelt barn, således at man sikrer, at barnets interesser (juridiske, omsorgsmæssige, uddannelsesmæssige) varetages, indtil barnet fylder 18 år.

Man kunne forestille sig, at en landsdækkende organisation med ekspertise vedr. børn, men som ikke er involveret i asylproceduren, kunne udpeges til at varetage denne opgave. Det kunne f.eks. være Red Barnet. – Der må i den forbindelse tages stilling til, om de personer, der påtager sig opgaven, skal være ansatte eller frivillige, om de skal have en speciel uddannelse, om det skal være danskere eller personer med samme etniske baggrund som børnene. – Det vil imidlertid være hensigtsmæssigt og trygt for barnet, hvis den samme person følger ham/hende fra ankomsten til landet, og indtil barnet er i stand til at klare sig selv i det danske samfund. Samtidig er det nødvendigt, at den organisation, der påtager sig opgaven, forpligtes til at støtte, undervise og supervisere de personer, der udpeges.

4. REGISTRERING OG DOKUMENTATION. (SGP: C4)

- 4.a) Der er ingen lov på området, specielt gældende for uledsagede mindreårige. Som tidligere anført, har hverken politiet eller udlændingemyndighederne ansat børnesagkyndigt personale, der er specielt uddannet til at afhøre børn. De uledsagede børn bliver som udgangspunkt afhørt på samme måde og af de samme medarbejdere som voksne asylansøgere. Denne mangel ved det danske system og konsekvenserne heraf er beskrevet under afsnit C2 og C3.

I børneasylcentrene udfærdiges der imidlertid også rapporter, der bygger på samtaler med børnene vedr. deres sociale baggrund, familie, skoleuddannelse, årsagen til at de måtte flygte, selve flugt osv., kort sagt et forsøg på så uddybende som muligt at fastlægge børnenes identitet. – Der er på børneasylcentrene ansat medarbejdere til denne opgave. Disse medarbejdere tager den første samtale med børnene umiddelbart efter ankomsten. På det tidspunkt er børnene imidlertid stadig på vagt over for de myndighedspersoner, de møder, og giver derfor også her mange gange den forklaring, som de af forældrene og evt. agenten har fået besked på at give. Først når børnene er blevet trygge ved medarbejderne på asylcentret, vover de at komme frem med mere korrekte oplysninger om deres identitet. Dansk Røde Kors er ikke forpligtet til at give disse oplysninger videre til udlændingemyndighederne.

- 4.b) Som det fremgår, lever hverken politiet eller udlændingemyndighederne op til the Statement. - Det gør derimod Dansk Røde Kors i vid udstrækning.
- 4.c) Der henvises til C2 og C3 vedr. uddannelse og undervisning.

5. ALDERSBESTEMMELSE (SGP: C5)

- 5.a) *Udlændingeloven nævner ikke aldersbestemmelse blandt de redskaber, politiet kan tage i brug for at fastslå en asylansøgers identitet. Det følger imidlertid af andre lovbestemmelser, at såvel politiet som udlændingemyndighederne kan begære en aldersundersøgelse iværksat, hvis der er tvivl om, hvorvidt en uledsaget mindreårig asylansøger er under eller over 18 år. Den mindreårige underskriver en samtykkeerklæring og bliver vejledt om, at resultatet kan blive brugt under behandlingen af ansøgningen. Nægter den pågældende at underskrive erklæringen, kan det blive tillagt processuel skadesvirkning, hvilket barnet underrettes om.*

I praksis bliver en meget lille procent af de mindreårige asylansøgere aldersbestemt. Årsagen er formodentlig, at undersøgelsen er ret kostbar. Desuden kan den kun være vejledende, idet en persons alder ikke kan fastslås med 100% sikkerhed. – I Danmark foretages den på Rigshospitalet og på Tandlægehøjskolen. De 2 institutioner er førende inde for henholdsvis sygebehandling og tandbehandling.

- 5.b) Der er ingen tvivl om, at i langt de fleste tilfælde kommer tvivlen den mindreårige til gode. Kun når en person hævder at være mindreårig, selv om vedkommende ser ud til at være i midten af 20'erne eller måske endnu ældre, overvejer man en aldersbestemmelse. – Lige siden oprettelsen af det første børneasylcenter har personalet i Dansk Røde Kors undret sig over, hvor mange asylansøgere, der hævdede

af være uledsagede mindreårige og dermed fik ophold i børneasylcenterene, selv om de tydeligvis var langt over 18 år. Årsagen er naturligvis, at det er lettere at få opholdstilladelse i Danmark som uledsaget mindreårig end som voksen.

- 5.c) For de asylansøgere, der er under 18 år, er både lovbestemmelser og praksis i overensstemmelse med the Statement. Der er en formodning om, at den, der hævder at være mindreårig, er under 18 år. Aldersbestemmelsen er frivillig og foregår på forsvarlig vis. – Man må imidlertid undre sig over, at myndighederne ikke i langt højere grad iværksætter aldersbestemmelser for de personer, der tydeligvis er over 20 år. Derved kunne en del snyderi forhindres, men man ville også undgå, at disse personer blev fejlplaceret, ikke bare mens de søger asyl, men også efter at have fået opholdstilladelse. En voksen person bør have sin asylansøgning behandlet ud fra sin korrekte alder, bl.a. for ikke efterfølgende at skulle leve i evig frygt for at blive afsløret.

6. DETENTION (SGP: C6)

- 6.a) *Frihedsberøvelse kan ske i medfør af udlændingeloven. Strækker den sig ud over 3 døgn, skal spørgsmålet forelægges for en dommer med henblik på en vurdering af, hvorvidt frihedsberøvelsen kan/skal opretholdes.*
- 6.b) Udlændinge under 18 år kan frihedsberøves iflg. udlændingelovens regler. I praksis sker det udelukkende, såfremt helt særlige omstændigheder gør sig gældende. Det bedst kendte eksempel er de stærkt kriminelle unge asylansøgere, der efter at være blevet anholdt adskillige gange for indbrud og tyverier, anbringes i modtageasylcentrets lukkede afdeling (closed camp), mens deres asylsag færdigbehandles. – En mindreårig, der skal udvises, måske efter lang tids ulovligt ophold her i landet, frihedsberøves i meget sjældne tilfælde. - Det samme gælder, hvis en ung ved truende adfærd og voldelig optræden er destruktiv i forhold til asylcentrets personale og øvrige beboere.

Den person, der i Danmark udsætter et barn for grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling, kan straffes med bøde, hæfte eller fængsel. Selv om man må gå ud fra, at de uledsagede mindreårige asylansøgere kun yderst sjældent kunne blive udsat for en sådan behandling, har man sikret sig, at det praktisk talt aldrig kan ske, idet der ved enhver registrering og afhøring af barnet under dets asylsag er en bisidder til stede fra Dansk Røde Kors. Denne giver optimal sikkerhed for, at formaliteterne overholdes, og at barnet ikke lider overlast.

- 6.c) Det må derfor vurderes, at Danmark efterlever de givne retningslinjer, selv om det her igen skal påpeges, at en fast værge eller rådgiver, der kunne følge barnet hele vejen igennem systemet, i alle henseender ville være en stor gevinst.

7. DELTAGELSE RETTIGHEDER (SGP: C7)

- 7.a) *Ifølge Børnekonventionens artikel 12 har barnet en høringsret. Efter denne bestemmelse skal et barn, der er i stand til at udforme sine egne synspunkter, sikres retten til at udtrykke sine synspunkter i alle forhold, der er af betydning for barnet. Barnets synspunkter skal tilgodeses i passende overensstemmelse med dets alder og modenhed. I artiklens stk. 2 konkretiseres det, at barnet især skal gives mulighed for at udtale sig i enhver behandling ved en forvaltningsmyndighed eller ved en dømmende myndighed af en sag, der er af betydning for barnet. Retten kan alene tilsidesættes, såfremt det på baggrund af en konkret vurdering af barnets modenhed og alder skønnes, at barnet ikke bør udtale sig.*
- 7.b) En mindreårig asylansøger under 14 år afhøres sjældent i sin asylsag. Politiet foretager ved registreringen en konkret vurdering af barnets alder og modenhed og skønner herefter, om det kan betale sig at afhøre det pågældende barn. På baggrund af politiets vurdering træffer udlændingemyndighederne herefter beslutning om, hvorvidt barnet skal afhøres i asylproceduren.

Ifølge dansk lovgivning på børneområdet har en myndighed pligt til at tilbyde et barn, der er fyldt 12 år, en samtale, før der iværksættes foranstaltninger vedrørende barnet. . – For børn under 12 år skal der foreligge oplysning om barnets holdning til den påtænkte foranstaltning, i det omfang barnets modenhed og sagens art tilsiger.

Myndigheden skal ikke vurdere, om et barn over 12 år med nytte kan udtale sig i sagen, og barnets ret til at udtale sig kan ikke tilsidesættes af forældrene. – For børn under 12 år skal der foreligge oplysning om barnets holdning til den påtænkte foranstaltning i det omfang, barnets modenhed og sagens art tilsiger det. – Generelt fremhæves det i kommentarer til de nævnte bestemmelser, at det er af største vigtighed, at børn og unge informeres om en foranstaltning, inden denne iværksættes.

- 7.c) De danske udlændingemyndigheder efterlever Børnekonventionens regler, idet børnenes modenhed og alder bedømmes, inden det vurderes, om et barn skal afhøres i en asylsag.

Man må imidlertid sætte spørgsmålstegn ved, om grænsen bør ligge ved 14 år, således at børn over den alder automatisk af(h)øres), mens langt størsteparten af de 0 til 14-årige bedømmes på objektive kriterier, uden at de får lov til at udtale sig. Det bør overvejes, om principperne i dansk børnelovgivning bør følges, således at aldersgrænsen for børneasylansøgere også lægges ved ca. 12 år. En samtale med disse børn behøvede i givet fald ikke at foregå på et kontor i Udlændingestyrelsen, men kunne finde sted i for barnet mere vante omgivelser, f.eks. på asylcentret.

8. FAMILIESPORING OG KONTAKT (SGP: C8)

- 8.a) *Der findes i dansk lovgivning ingen regler vedrørende myndigheders forpligtelse til at forsøge at spore en mindreårig uledsaget asylansøgers forældre.*

I den nuværende procedure for uledsagede mindreårige flygtningebørn, der er for unge til at gennemgå en asylprocedure, lægges barnets oplysninger om familiens opholdssted til grund uden yderligere efterforskning, idet det ikke har nogen betydning for barnets status i Danmark – Det samme er i vid udstrækning tilfældet for de større børn og unge, der ligeledes får opholdstilladelse alene på basis af, at de er uledsagede. I ingen af tilfældene forsøger man at spore forældrene. – Kun når der gives afslag på opholdstilladelse, lægges der vægt på, hvor forældrene befinder sig.

- 8.b) De danske asylmyndigheder lever således ikke op til the Statement, idet man ikke forsøger at spore forældrene. Tværtimod lægges der i praksis hindringer i vejen for, at en sådan sporing kan foretages. Udlændigemyndighederne har nemlig i nogle tilfælde, hvor forældrene f.eks. har søgt asyl fra udlandet, eller hvor man på anden måde er kommet under vejrs med, hvor forældrene opholdt sig, inddraget børnenes opholdstilladelser, hvis tilladelserne var givet, alene fordi børnene var uledsagede. – Der er dog ingen tvivl om, at mange af børnene er i kontakt med forældrene, og i Dansk Røde Kors støtter man denne kontakt uden at føle sig forpligtet til at informere myndighederne. – Hvis børnene ikke ved, hvor forældrene opholder sig, kan såvel Internationalt Røde Kors som Dansk Flygtningehjælp forsøge at spore dem, hvis børnene ønsker det. En eftersøgning foretages naturligvis på en sådan måde, at barnets familie ikke bliver udsat for unødvendig risiko.
- 8.c) Det må på denne baggrund anbefales, at eftersøgning af familie som udgangspunkt foretages af de danske myndigheder, og at dette sker så tidligt som muligt efter barnets ankomst til landet, idet den største belastning for en uledsaget mindreårig asylansøger er frygten for familiens skæbne. – Hvis forældrenes opholdssted kendes, er det samtidig vigtigt, at man giver barnet mulighed for løbende at være i f.eks. telefonisk kontakt med dem.

9. FAMILIESAMMENFØRING I ET EUROPÆISK LAND (SGP: C9)

- 9.a) *Ifølge dansk udlændingelovgivning kan kun forældre over 60 år og børn under 18 år under visse betingelser blive familiesammenført med henboende flygtninge. Et af kravene til de herboende flygtninge er, at de kan forsørge de familiemedlemmer, der søger hertil.*

Det ligger i sagens natur, at forældrene til mindreårige flygtningebørn sjældent er over 60 år. Desuden opfylder børnene aldrig forsørgelseskravet. Forældre til uledsagede mindreårige har derfor praktisk talt aldrig et retskrav på at få opholdstilladelse her i landet.

Der kan dog ifølge udlændingeloven også gives opholdstilladelse til personer, hvis Danmark f.eks. på grund af herboende nære slægtninge anses for nærmest til at yde pågældende beskyttelse. Denne regel finder dog ikke anvendelse på udlændinge, der opholder sig i et EU-land.

Der er derfor meget ringe sandsynlighed for, at uledsagede mindreårige flygtninge kan opnå at blive familiesammenført med forældre, der søger asyl i et andet europæisk land. Man vil formodentlig anse det land, hvor forældrene opholder sig, for nærmest til at give hele familien, inkl. de herboende mindreårige børn opholdstilladelse opholdstilladelse.

- 9.b) Hvis forældrene til en uledsaget mindreårig flygtning, der har opholdstilladelse her i Danmark, befinder sig i et andet europæisk land, skønnes reglerne at være i overensstemmelse med the Statement. I relation til denne gruppe er der derfor ikke behov for ændringer. – Hvis forældrene søger opholdstilladelse fra hjemlandet eller fra et land uden for Europa, må man imidlertid sætte spørgsmålstegn ved, om Danmark lever op til de krav, der stilles. – Det er løbende diskuteret, om Danmarks strenge regler vedr. familiesammenføring er i strid med Børnekonventionen. Det mener udlændingemyndighederne ikke er tilfældet. Som begrundelse for ikke at slække på kravene er ifølge myndighederne bl.a. frygten for, at endnu flere uledsagede børn vil blive sendt hertil som spydspids for familierne.
- 9.c) Det ville imidlertid være ønskeligt, om afgørelsen af, om der i en konkret sag bør meddeles opholdstilladelse til forældre til et herboende uledsaget mindreårigt flygtningebarn, blev truffet på baggrund af *samtlig* omstændigheder i sagen. Såfremt barnet ikke har mulighed for at tage ophold hos sine forældre, bør det under hensyntagen til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 vurderes, om de danske udlændingemyndigheder i visse tilfælde bør imødekomme en ansøgning fra forældrene om at blive familiesammenført med barnet her i landet.

10. MIDLERTIDIG OMSORG – SUNDHED – UDDANNELSE OG UNDERVISNING (SGP: C10.1)

Midlertidig omsorg (SGP: C10.1)

- 10.a) Ud over dansk sociallovgivnings almindelige regler om, at det skal sikres, at alle børn i landet lever under betryggende forhold og får den omsorg, der er behov for, er der ingen regler på området.

Som tidligere oplyst, møder en uledsaget mindreårig asylansøger allerede ved politiets registrering en repræsentant fra Dansk Røde Kors, der sørger for, at formaliteterne overholdes. Efter registreringen følges barnet eller den unge til det specielt indrettede børneasylcentre, der ledes af Dansk Røde Kors.

Hvis der på børneasylcentret findes landsmænd til den pågældende asylansøger, medlemmer af personalegruppen eller andre asylansøgere, modtager disse den nye flygtning og orienterer vedkommende om stedet og om, hvad der skal ske. Er der ikke landsmænd til stede, rekvireres en tolk.

Børneasylcentrene har langt bedre personalemæssige normeringer end de øvrige asylcentre. Personalet er en blanding af danske pædagoger og socialarbejdere og etniske medarbejdere. Der er hidtil ikke stillet specielle uddannelsesmæssige krav til medarbejderne, selv om man foretrækker pædagogisk uddannet personale. Mange medarbejdere er i tidens løb blevet ansat, fordi de f.eks. efter et langt ophold i Afrika eller Mellemøsten har kendskab til børnenes kultur. Dansk Røde Kors arrangerer løbende kurser og seminarer for alle børnemedarbejderne. – I de cirka 10 år, der er gået siden oprettelsen af det første børneasylcenter, har organisationen naturligvis oparbejdet stor ekspertise inden for arbejdet med uledsagede børn.

Der er på børneasylcentrene tilstrækkelige ressourcer til at yde hvert enkelt barn optimal støtte og omsorg. Hvert barn har to kontaktpersoner, der er specielt ansvarlige for den pågældende. Samtidig har børneasylcentrene egen skole, hvor børnene undervises i dansk og samfundsforståelse. Centermedarbejderne sørger for, at børnenes fritid bliver så afvekslende som muligt, og at de lærer det omliggende samfund at kende.

Der foregår fra medarbejdernes side ingen bestræbelser på at udvikle bånd til børnenes etniske samfund. Børnene kommer dog ofte i kontakt med disse landsmænd, dels gennem andre asylansøgere, dels gennem de kammerater, der bliver privat indkvarterede hos familiemedlemmer, mens de venter på afgørelsen af deres asylsager.

Det vides ikke, om der er behov for specielle sikkerhedsforanstaltninger omkring handel med og udnyttelse af børn, idet området som tidligere nævnt ikke er tilstrækkeligt afdækket

10.b) Den midlertidige omsorg, som Dansk Røde Kors yder børnene, må siges at leve op til the Statement.

10.c) Der skønnes på dette område ikke at være behov for ændringer.

Sundhed (SGP: C10.2)

10.d) Mindreårige asylansøgere ydes den samme sundhedsmæssige behandling som herboende børn. Børnene betragtes som udgangspunkt som børn, der har særlige behov.

Udlændingestyrelsen samarbejder med Dansk Røde Kors på det sundhedsmæssige område, således at der på alle asylcentre er tilknyttet sygeplejersker, der varetager sundhedsbetjeningen på centrene. Hvis den nødvendige behandling ikke kan varetages

af sygeplejerskerne, henvises asylansøgerne til den rette behandling andre steder i systemet. Der er tilknyttet en læge til asylcentre, og til børnecentrene desuden en psykolog.

Henvisning til visse typer af behandling kræver forudgående godkendelse fra Udlændingestyrelsen. Godkendelse er nødvendig, når der er tale om særlig eller dyr sundhedsbehandling som indlæggelser, institutionsophold, kostbar tandbehandling eller langvarige behandlinger f.eks. i form af speciallægehjælp eller psykoterapi. – Godkendelse gives efter lægelig indstilling i langt de fleste tilfælde, når det drejer sig om børn.

Når børnene får opholdstilladelse, har de nøjagtigt de samme sundhedsmæssige rettigheder som herboende børn.

10.e) Det vurderes, at Danmark således fuldt ud lever op til the Statement.

10.f) Der skønnes ikke at være behov for ændringer.

Uddannelse, sprog, undervisning (SGP: C10.3)

10.g) I henhold til Udlændingeloven skal mindreårige asylansøgere i den undervisningspligtige alder (7 til 16 år) deltage i særskilt tilrettelagt undervisning.

Dansk Røde Kors tilbyder en tilpasset undervisning med respekt for de mindreårige asylansøgers særlig situation, og man tilstræber et timetal på gennemsnitligt 24 timer om ugen.

Når børnene har fået opholdstilladelse, starter de i den almindelige danske folkeskole. De fleste større byer tilbyder børnene såkaldt modtageklasser, hvor der foruden danske lærere er ansat etnisk personale. Her undervises børnene, indtil deres kendskab til det danske sprog er tilstrækkeligt stort til, at de kan indsluses i en almindelig dansk klasse. – De mindre byer med færre flygtningebørn har som regel ingen modtageklasser. Her må børnene starte i en almindelig dansk klasse, hvor man så fra skolens side forsøger at støtte barnet på bedst mulig måde. –

Derudover har flygtningebørnene ret til modersmålsundervisning. Hvis børnene ønsker det, er skolemyndighederne forpligtet til at etablere modersmålsundervisning. I praksis er der imidlertid ofte vanskeligheder med at skaffe lærere og med at samle så mange børn af samme nationalitet, at undervisningen ikke bliver for omkostningskrævende. Dette gælder naturligvis mest for de mindre byer og kommuner uden mange flygtninge. Kommunerne slår sig derfor i mange tilfælde sammen om at etablere modersmålsklasser, og det betyder undertiden en ret lang transport for børnene.

10.h) Ifølge dansk lov har alle udenlandske børn ret til modersmålsundervisning. I praksis er der problemer med at få denne undervisning tilrettelagt på en sådan måde, at det er

nemt for børnene at følge den. Derfor får langt fra alle flygtningebørn modersmålsundervisning.

- 10.i) Selv om der i fagkredse er enighed om, at et veludviklet modersmål er en vigtig del af børnenes identitet og desuden betingelsen for, at de kan indlære et nyt sprog, er der politisk uenighed om, hvorvidt den er nødvendig. Der er løbende kræfter i gang for at få modersmålsundervisningen afskaffet og erstattet af mere danskundervisning. – Derfor må dette område have SGPs bevågenhed, således at det forhindres, at retten til modersmålsundervisning ophæves.

11. ASYL- ELLER FLYGTNINGEBESTEMMELSESPROCESSEN (SGP:C11)

Adgang til normalprocedure (SGP: C11,1)

- 11.a) *Hverken Udlændingeloven eller Flygtningekonventionen indeholder særbestemmelser om uledsagede mindreåriges anerkendelse som flygtninge. – Flygtningebegrebet er det samme for både børn og voksne, og den mindreåriges asylmotiv skal således vurderes ud fra samme principper som den voksne asylansøgers.*

Uledsagede børn kan derfor returneres til ”sikkert tredjeland” og ” sikkert oprindelsesland”, og deres asylansøgning kan afslås som ”åbenbart grundløs”.

- 11.b) Dette er ikke i overensstemmelse med the Statement.

I praksis behandles uledsagede mindreårige imidlertid ikke efter samme asylretlige regler som voksne, hvilket både har fordele og ulemper for børnene.

Uledsagede flygtningebørn under 15 år går sjældent ind i en almindelig asylprocedure. Udgangspunktet er en vurdering af, at et barn under 15 år næppe kan give udtryk for en subjektiv frygt for forfølgelse. - I stedet behandles ansøgningen alene på baggrund af politiets registrering, og barnet tildes opholdstilladelse på basis af sin status som uledsaget flygtningebarn i henh. til Udlændingelovens § 9, 2, 4. – Der er her ikke tale om asyl, men om en immigrantstatus. – Fordelen ved denne regel er, at næsten ingen børn under 15 år får afslag på opholdstilladelse. – Ulempen er, at disse børn ikke får flygtningestatus, selv om de eventuelt kunne være berettiget til det, og dermed ikke får de rettigheder, der følger med denne status.

Unge uledsagede mellem 15 og 18 år gennemgår som hovedregel den almindelige asylprocedure. Hvis de får afslag på asyl, tages der automatisk stilling til en opholdstilladelse i henhold til § 9, 2, 4. – En stor del af disse unge får opholdstilladelse, men sker det ikke, skal de udvises på lige fod med voksne asylansøgere. I praksis sker en udvisning dog kun, hvis udlændingemyndighederne konstaterer, at den unge har opholdstilladelse i et andet land, eller hvis der i hjemlandet eller i et tredje land er familie, der kan kontaktes, og som kan modtage den unge.

En del unge asylansøgere afvises efter åbenbart-grundløs-proceduren. I de tilfælde, hvor Udlændingestyrelsen ikke finder, at den mindreårige opfylder betingelserne for at få asyl eller opholdstilladelse, fordi ansøgningen vurderes som åbenbart grundløs, fremsendes den med indstilling herom til Dansk Flygtningehjælp. Dansk Flygtningehjælp kan nedlægge veto, hvorefter sagen automatisk indbringes for Flygtningenævnet.

Flygtningenævnet er sammensat af 5 personer: formanden er dommer, og Dansk Flygtningehjælp, Advokatrådet, Udenrigsministeriet og Indenrigsministeriet indstiller hver 1 af de øvrige 4 medlemmer. Flygtningenævnets afgørelse er endelig.

- 11.c) Som tidligere anført er der ingen tvivl om, at ovenstående regler ikke er i overensstemmelse med the Statement. På trods af de nævnte fordele vil det formodentlig være hensigtsmæssigt, hvis man i asylproceduren afhørte børn, der er fyldt 12 år i stedet for automatisk at give dem opholdstilladelse. Dels kunne de have et reelt asylgrundlag, dels kunne der være mulighed for, at man gennem et mere uddybende interview ville vurdere, at det ville være i barnets tarv at blive genforenet med sine forældre i hjemlandet eller et andet opholdsland.

I forhold til åbenbart-grundløs-proceduren vurderes børnenes retsgaranti som værende sikret, idet Dansk Flygtningehjælp kan nedlægge veto, hvorefter sagen automatisk indbringes for Flygtningenævnet.

Juridisk repræsentant (SGP: C11.2)

- 11.d) Som nævnt i afsnittet om beskikkelse af væрге eller personlig rådgiver, har barnet ikke ret til en advokat, mens asylsagen verserer i 1. instans. Først når der er givet afslag på asyl, og afslaget appelleres, det vil sige, at sagen forelægges for Flygtningenævnet, beskikkes der en advokat for barnet.
- 11.e) Dette er klart i strid med the Statement, idet barnet under hele asylsagen bør have en advokat, der varetager dets interesser og sikrer, at alle relevante faktorer medinddrages i asylbehandlingen. Det er specielt uheldigt, fordi heller ikke andre personer er juridisk forpligtede til at sikre, at barnets asylsag behandles korrekt af udlændingemyndighederne.
- 11.f) Hvis barnets tarv skal sikres optimalt, er det nødvendigt at beskikke en advokat for barnet fra asylsagens begyndelse.

Processuelle mindstegarantier (SGP: C11,3)

- 11.g) Asylsagsbehandlingen og beslutningen om, hvorvidt et barn skal have asyl/opholdstilladelse foretages af Udlændingestyrelsen. Sagsbehandlerne er juridisk uddannede, men er ikke nødvendigvis ved ansættelsen kyndige i asyl- og flygtningesager. Mange af de ansatte er så unge, at jobbet i Udlændingestyrelsen er

det første, efter at de har bestået den juridiske embedseksamen. Man må naturligvis formode, at de får kyndig vejledning, og at den, der træffer den endelige beslutning er en kompetent person.

Børn, der modtager en negativ beslutning, har ret til appel, og appelinstanten er Flygtningenævnet, som er en uafhængig juridisk myndighed.

Sagsbehandlingstiden i såvel Udlændingestyrelsen som Flygtningenævnet er i mange tilfælde for lang. Efter megen kritik er den dog blevet reduceret kraftigt inden for de seneste år, og udlændingemyndighederne arbejder på at gøre den endnu kortere.

- 11.h) I det store og hele er de processuelle mindstegarantier i overensstemmelse med the Statement. Det skal dog endnu engang pointeres, at barnet bør have ret til advokathjælp under hele asylsagsforløbet.
- 11.i) Sagsbehandlingstiden bør gøres kortere, både i 1. og i 2. instans, især for de unge asylansøgere i alderen 15 til 17 år, som kan blive udsat for en ventetid på op mod 2 år, inden der er truffet en endelig beslutning.

Uafhængig ekspertvurdering (SGP: C11.4)

- 11.j) Som beskrevet flere gange i tidligere afsnit, er der ingen regler om, at en uvildig ekspert skal sikre, at mindre børn bliver i stand til at artikulere f.eks. angst for forfølgelse. Det samme gælder børn med handicaps.

Ifølge almindelige retsregler vil handicappede børn dog formodentlig altid få særbehandling og speciel omsorg. I praksis betyder det, at uledsagede børn med handicaps som altovervejende hovedregel får opholdstilladelse her i landet.

- 11.k) Danmark efterlever ikke the Statement med hensyn til en uvildig ekspertbedømmelse, når det drejer sig om mindre børn og handicappede børn.
- 11.l) Selv om disse 2 børnegrupper får særbehandling, idet de mindre børn får immigrantstatus, mens de handicappede børn formodentlig vil få humanitær opholdstilladelse, bør det påpeges, at Danmark her ikke lever op til the Statement.

Interviews (SGP: C11.5)

- 11.m) Som tidligere nævnt, er der ingen speciel lovgivning på området. – Siden 1993 har det imidlertid været en fast del af børnenes asylprocedure, at Dansk Røde Kors altid sørger for, at en i organisationen ansat bisidder følger hvert enkelt barn til alle de interviews, barnet indkaldes til, såvel hos politiet som hos udlændingemyndighederne

Bisidderordningen sikrer, at afhøringerne foregår på en venlig måde, i en ikke-truende atmosfære og med nødvendige pauser og også udsættelser, hvis der er behov for det.

Bisidderne er trænede og engagerede i at forhindre en hvilken som helst form for overgreb, og de vil aldrig tøve med at forlange en afhøring afbrudt eller udsat til næste dag, hvis den skønnes for belastende for barnet.

- 11.n) Danmark lever ikke op til the Statement, når det drejer sig om tjenestemænd, der er specielt uddannede til at afhøre børn. Det er tilfældigt, hvem der i Udlændingestyrelsen bliver sagsbehandler for et barn, og vedkommende har næppe anden uddannelse end sin juridiske embedseksamen. – Som tidligere nævnt får barnet ikke beskikket advokat, før der er givet afslag på asyl, og afslaget herefter appelleres. Heller ikke her lever Danmark således op til the Statement.
- 11.o) Dette bør påpeges over for udlændingemyndighederne, selv om børnenes retssikkerhed i nogen udstrækning er garanteret gennem bisidderordningen.

Kriterier for at tage en beslutning om et barns asylansøgning (SGP: C11.6)

- 11.p) Der refereres til tidligere oplysninger om, at der i Danmark ikke eksisterer love, der specielt omhandler flygtningebørn. Som udgangspunkt skal børnene derfor gennemgå samme asylprocedure som voksne asylansøgere.

Som det ligeledes er beskrevet i de foregående afsnit, tages der i praksis vidtgående hensyn til børn under 15 år, idet de næsten altid får opholdstilladelse.

Asylmyndighederne går ud fra, at børn under den alder ikke er modne til at gennemgå en egentlig asylprocedure, bl.a. fordi de ikke er i stand til at manifestere deres angst, fordi de har en begrænset viden om deres oprindelsesland, og fordi de ikke klart er i stand til at beskrive deres eller forældrenes motiv til at anmode om asyl i Danmark.

Asylansøgende børn og unge over 14 år gennemgår som hovedregel en egentlig asylprocedure på samme måde som voksne flygtninge. De danske asylmyndigheder har gennem lang tid været opmærksomme på, at specielt de uledsagede tamilske flygtninge fra Sri Lanka ofte er flygtet af frygt for at blive tvangsrekrutteret af de tamilske Tigre. Det seneste par år har man ligeledes set unge afghanere, der af samme grund er flygtet fra Talebanmilitserne. Myndighederne har således været bekendt med, at nogle lande indskrives børn i hære eller oprørsgrupper. Man har dog næppe kendt omfanget af dette problem, før Red Barnet gennem seminarer, publikationer m.v. har gjort opmærksom på, hvor mange lande rundt om i verden, der tillader børnesoldater. – Det skal bemærkes, at ikke alle de unge over 14 år, der er flygtet fra en eller anden form for tvangsrekruttering, opnår asyl i Danmark. For de unge tamiler bliver det stadigvæk vanskeligere, og i øjeblikket ser det ud til, at kun hvor der er synlige tegn på tortur, bliver en asylansøgning imødekommet.

- 11.q) Danmark lever op til the Statement, først og fremmest fordi børn under 15 år som altovervejende hovedregel får opholdstilladelse.

- 11.r) Ikke desto mindre bør man også her være opmærksom på, at en del af de børn, der automatisk får opholdstilladelse på grund af alder, og som derved får immigrantstatus, kunne være berettiget til at få asyl, hvis motiverne til flugten blev klarlagt. Derfor bør man give børn ned til 12års alderen, og måske endnu yngre, mulighed for at gennemgå den sædvanlige asylretlige procedure.

Uledsagede unge, der bliver myndige i løbet af asylprocessen (SGP: C11.7)

- 11.s) I 1992 bragte dansk presse en række stærkt kritiske artikler over behandlingen af de uledsagede flygtningebørn. Sagen drejede sig om 4 større børn, som havde det til fælles, at de alle havde fået afslag på opholdstilladelse ved deres fyldte 18. år efter en lang sagsbehandlingstid på henholdsvis 7, 10, 18 og 31 måneder. Der blev derfor i 1993 af det danske Indenrigsministerium fastlagt nye retningslinjer, som ikke siden er ændret:

Det blev understreget, at det er alderen på indrejsetidspunktet, der er afgørende for, om en person kommer under den særlige praksis for uledsagede flygtningebørn. Det har ingen betydning, at en asylansøger fylder 18 år, mens ansøgningen om opholdstilladelse er under behandling.

- 11.t) De danske asylmyndigheder handler derfor i overensstemmelse med the Statement.
- 11.u) Ingen ændringer skønnes at være nødvendige, bortset fra at sagsbehandlingstiden fortsat i mange tilfælde er for lang.

12. VARIGE OG LANGSIGTEDE LØSNINGER (SGP: C12)

Forbliven i et værtsland/asylland (SGP: C12.1)

Et uledsaget barns grunde til asyl eller opholdstilladelse (SGP: C12.1.1)

- 12.a) Både børn og voksne kan opnå asyl i Danmark, hvis de er omfattet af Flygtningekonventionen af 1951.

Både børn og voksne kan opnå asyl i Danmark, selv om de ikke er omfattet af Flygtningekonventionen, men hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde, der medfører velbegrundet frygt for forfølgelse eller tilsvarende overgreb, ikke bør kræves, at den pågældende vender tilbage til sit hjemland.

Børn og voksne kan få opholdstilladelse her i landet af humanitær grunde som f.eks. sygdom, svaghed eller handicaps.

Børn og voksne kan få opholdstilladelse, hvis ganske særlige grunde taler derfor.

Uledsagede flygtningebørn under 15 år får som udgangspunkt opholdstilladelse ud fra denne paragraf. – Årsagerne kan f.eks. være barnets tarv, eller at det ikke er muligt at finde forældre eller andre omsorgspersoner.

- 12.b) Danmark lever således op til the Statement.
- 12.c) Der skønnes på dette punkt ikke at være behov for ændringer.

Familiesammenføring i værtslandet (12.1.2)

- 12.d) Problematikken omkring familiesammenføring er beskrevet i afsnit C9.
- 12.e) Som det fremgår, lever Danmark op til the Statement, når familien befinder sig i et andet europæisk land. Det diskuteres imidlertid løbende, om Danmarks strenge regler vedr. familiesammenføring er i strid med Børnekonventionen.
- 12.f) Som nævnt ville det være ønskeligt, om et uledsaget barn ikke næsten automatisk fik afslag på en ansøgning om at blive familiesammenført med sine forældre her i landet, men at afgørelsen blev truffet på baggrund af samtlige omstændigheder i sagen.

Integration (SGP: C12.1.3)

- 12.g) Dansk Røde Kors har på hvert af børneasylcentrene ansat en særlig medarbejder, der sammen med de pædagoger, der er tilknyttet barnet, skal forsøge så uddybende som muligt at vurdere barnet med henblik på en fremtidig placering her i landet. I den forbindelse søges det afdækket, hvor forældrene befinder sig, om der i Danmark eller i andre europæiske lande er familierelationer til barnet, hvilken baggrund familien og dermed barnet har i hjemlandet, dets skolekunderskaber, barnets fysiske og psykiske sundhedstilstand, og hvilke ønsker og håb det har til fremtiden.

Indtil 1.januar 1999 samarbejdede Red Barnet, Dansk Røde Kors og Dansk Flygtningehjælp om placeringen af de uledsagede børn. En visitationsgruppe med 1 medarbejder fra hver af de 3 organisationen kendte mulighederne for anbringelser af de uledsagede børn og kunne ud fra det enkelte barns tarv tage beslutning om, hvor barnet skulle anbringes efter opnåelse af asyl/opholdstilladelse. – Denne visitationsgruppe blev opløst, da integrationsopgaven gik over til kommunerne. Visitationen af de uledsagede børn foregår nu i det kontor i Udlændingestyrelsen, som fordeler alle øvrige flygtninge til landets kommuner.

En del af de uledsagede børn, der kommer til Danmark, har familie her i landet. Hvis familien har mulighed for at have barnet boende, skal de sociale myndigheder vurdere, om det er barnets tarv, at det bliver anbragt i familien. Udgangspunktet er, at det er bedst for barnet at bo i en familie, der kender dets baggrund og dets forældre.

Hvis børn under 14 år ikke har slægtninge i Danmark, bliver de ofte placeret i plejefamilier. - Det er vanskeligt at finde plejefamilier af samme nationalitet som børnene, idet disse familier, der ofte selv er flygtninge, enten ikke har overskud til at tage et fremmed barn ind i deres hjem, eller tilhører en anden klan eller en anden religiøs retning, så man må frygte, at barnet bliver påvirket i en retning, som den biologiske familie ville finde uacceptabel. Et flygtningebarn, der bliver anbragt i en dansk plejefamilie, har af indlysende grunde en del umiddelbare fordele: det lærer hurtigt det danske sprog, får hurtigt kendskab til det omkringliggende samfund, kan få støtte og hjælp i forhold til skolegang, får danske kammerater og bliver i det hele taget hurtigere integreret end et barn, der bor i en udenlandsk familie. – Desværre mister barnet samtidig meget ofte sit sprog, sin kultur, sin identitet. Uanset hvor store bestræbelser en dansk familie gør sig for at respektere barnets baggrund og hjælpe det til at blive ved med at være somalier, iraker, iraner, så lykkes det sjældent. Det kan give barnet psykiske problemer, og det gør det meget vanskeligt for det at finde tilbage til sin familie, hvad enten det sker i Danmark eller i hjemlandet.

En del uledsagede børn under 14 år placeres i børnehuse, som f.eks. de 3 somaliske huse, der ledes af Red Barnet. Her lever børnene under familielignende forhold, og en del af medarbejderne er af samme nationalitet som børnene. Livet i børnehuse forsøges lagt så tæt op af det liv, børnene kender fra hjemlandet. Der tales somali, leves efter Koranens forskrifter, og børnene bevarer forbindelsen til deres oprindelige kultur. Det gør det nemmere for disse børn at blive genforenet med deres familier. – Desværre er der for få børnehuse. Der bør arbejdes på, at der oprettes flere huse til de mindre børn, f.eks. til de irakiske børn, der kommer til landet i stadig større antal.

En del af de unge flygtninge anbringes i bofællesskaber. Disse indrettes på samme måde som børnehuse, men med langt færre medarbejdere. Opgaven er her at hjælpe de unge til at udvikle selvstændighed og ansvarlighed, gøre dem i stand til at skabe følelsesmæssige og sociale relationer og give dem et grundlag for et liv med to kulturer. – De bofællesskaber, der i begyndelsen af 90-erne blev oprettet til de mange somaliske unge, der kom til landet, er ved at udvikle sig til mere multietniske fællesskaber. Også her er der behov for et større antal huse, hvor de unge kan bo, til de bliver i stand til at klare sig alene i det danske samfund.

En del af de unge flygtninge kan efter nogen tid i Danmark klare at flytte på kollegium eller på eget lejet værelse. - I sådanne situationer har de sociale myndigheder mulighed for at beskikke en støtteperson for de unge, så de i begyndelsen kan få hjælp til løsningen af de problemer, de måtte støde på. En sådan person vil altid blive ansat, hvis den unge ønsker det.

Søskende vil altid komme til at bo sammen, hvis de ønsker det. – De danske myndigheder er altid betænkelige ved at lade ældre søskende tage ansvaret for yngre. Det sker kun efter en indgående vurdering og med nødvendig støtte.

Som tidligere beskrevet har uledsagede børn og unge, der har fået opholdstilladelse her i landet, samme rettigheder til uddannelse og undervisning, sundhedspleje og sproglig støtte som danske unge.

- 12.h) Danmark lever lovmæssigt op til the Statement.
- 12.l) I praksis får ikke alle de uledsagede børn og unge den optimale støtte. Det ville være ønskeligt, om der blev oprettet flere børnehuse og bofællesskaber. Samtidig bør man forsøge at finde flere egnede etniske plejefamilier. Det sidste må være muligt, efterhånden som flere og flere flygtningefamilier bliver integreret i det danske samfund.

Endelig bør man, som tidligere nævnt, sikre sig, at visitationen af de uledsagede børn foregår på et fagligt og sagligt grundlag. Man kan frygte, at en del af den tidligere ekspertise er gået tabt, efter at ovennævnte visitationsgruppe er opløst og visitationen gået over til Udlændingestyrelsen. Red Barnet må medinddrages igen og sammen med Dansk Røde Kors være med til at visitere. – I den forbindelse kan det nævnes, at Red Barnet netop har løst en opgave med placeringen af 5 unge uledsagede på 15 – 17 år. De unge (2 iranere, 2 Kosovo-albanere og 1 afghaner) fik asyl i november/december 1998, men den (lille) kommune, der skulle modtage de unge, kunde ikke finde en placering til dem og bad i april Red Barnet om hjælp. De 5 unge boede stadig på asylcentret og reagerede voldsomt på, at man ikke havde kunnet finde en placering til dem. – De 2 iranere har nu fået plads på en ungdomspension, afghaneren og den ene albaner er kommet ud i danske plejefamilier, og den anden albaner bor på lejet værelse, hvor han har en form for familiær status i udlejerfamilien.

De her beskrevne problemer kan være begyndervanskeligheder, men det er vigtigt, at der holdes øje med, hvordan visitationen foregår. En forkert placering kan være skæbnsvanger for et uledsaget flygtningebarn.

Adoption (SGP: C12.1.4)

- 12.j) Der findes ingen lovgivning på dette område specielt vedrørende flygtningebørn.

I praksis er adoption af uledsagede børn så sjældent, at Red Barnet kun er bekendt med ét tilfælde i løbet af de ca. 10 år, hvor man har arbejdet med disse børn. Det drejede sig om en 1 år gammel pige, der kom til landet sammen med en psykisk syg moster, der ikke ønskede at tage sig af barnet. Mosteren kunne dokumentere, at forældrene var døde. Pigen kom kort efter ankomsten til landet i pleje hos et ægtepar, der i første omgang fik plejetilladelse til barnet, men som senere, da det havde fået opholdstilladelse, adopterede det.

Generelt kan det oplyses, at de familier, der tilbyder at være plejefamilier for flygtningebørn, sjældent ønsker at adoptere disse. Oftest har familierne egne børn og er ikke interesserede i, at plejebørnene ligestilles juridisk med disse, f.eks. i arvemæssig henseende, hvilket ville ske i tilfælde af adoption. Desuden har børnene meget ofte forældre i hjemlandet, eller disse er måske forsvundet, uden at man med sikkerhed ved, om de er døde. – Det er ganske udelukket, at der gives tilladelse til adoption af et flygtningebarn, med mindre man er fuldstændig sikker på, at ingen af forældrene eller andre, der måtte ønske at tage sig af barnet på et senere tidspunkt, er i live.

Heller ikke Udlændingestyrelsen er bekendt med tilfælde, hvor uledsagede flygtningebørn blev adopteret af herboende familier.

Det kan ikke udelukkes, at der senere i integrationen sker adoptioner, men i så fald underkastes familierne de samme strenge regler for adoption, som gælder for alle borgere her i landet, der ønsker at adoptere et dansk eller et udenlandsk barn.

- 12.k) Danmark lever således op til the Statement.
- 12.l) Der skønnes ikke at være behov for ændringer på området.

Identitet og nationalitet (SGP: C12.l.5)

- 12.m) *Ifølge dansk lov kan personer, der er anerkendt som flygtninge i henhold til FN-konventionen af 1951, og personer, der må ligestilles hermed, få dansk statsborgerskab efter 6 års ophold her i landet, når visse betingelser er opfyldt.*

Børn, der er indrejst i landet inden det fyldte 15. år, kan på visse betingelser opnå dansk statsborgerskab, når de er fyldt 18 år.

Vedrørende betingelserne kræves det, at de pågældende ikke har begået alvorlig kriminalitet, at de ikke har gæld til det offentlige, samt at de taler og forstår dansk på almindeligt samtaleniveau. Endvidere skal de være villige til at opgive deres oprindelige statsborgerskab.

Der er ingen specielle regler for statsløse personer. De skal opfylde samme betingelser som andre flygtninge og kan således først ansøge om dansk statsborgerskab efter 6 års ophold her i landet.

- 12.n) Danmark lever således ikke op til the Statement.
- 12.o) Det bør påpeges over for de ansvarlige myndigheder, at statsløse personer, herunder også uledsagede mindreårige, ifølge Børnekonventionen har ret til statsborgerskab.

Familiesammenføring og tilbagevenden til et oprindelsesland SGP: C12.1)

Frivillig tilbagevenden (SGP: C12.2.1)

- 12.p) *Ifølge dansk sociallovgivning kan der ydes flygtninge, der har asyl eller opholdstilladelse her i landet, hjælp til repatriering.*

Uledsagede mindreårige er omfattet af denne paragraf, uanset hvilken form for opholdstilladelse de har.

Hjælpen kan ydes til udgifter til billet til fly, tog m.v., til transport af ejendele, til andre udgifter forbundet med transporten, samt til sygesikring i et år, såfremt der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring. Endvidere kan der ydes hjælp til etablering i hjemlandet med et fastsat beløb, der for et barns vedkommende ligger på godt 5000 kr.

Rådgivningen og vejledningen af flygtninge, der ønsker repatriering, varetages af Dansk Flygtninghjælp. Kun ganske få uledsagede mindreårige har hidtil udtrykt ønske om repatriering. Der er derfor ingen fast praksis for, hvordan en repatriering skal foregå. Red Barnet har imidlertid vist vejen, idet man for et par år siden ydede optimal hjælp til 2 somaliske drenge, der blev genforenet med deres familie i Nordsomalia.

12.q) Ud over rådgivningen i Dansk Flygtningehjælp er der ingen fast praksis på området.

12.r) Der er ingen tvivl om, at det ikke altid er til barnets bedste, at det får tilladelse til at blive i Danmark. Som tidligere nævnt, burde det være fast praksis for udlændingemyndighederne at forsøge at spore et uledsaget barns forældre, så det kan vurderes, om det ville være at foretrække, at barnet blev sendt tilbage til hjemlandet. Forældrene har i mange tilfælde helt urealistisk forestillinger om, hvilket liv børnene kommer til at leve her i landet. Desuden tror mange forældre stadig, at de kan følge efter, når først barnet har fået opholdstilladelse. –

Der bør derfor sættes fokus på repatriering, også af uledsagede børn. Det skal dog præciseres, at repatriering altid skal ske på frivillig basis.

Det danske Folketing har netop vedtaget en lov om repatriering, der træder i kraft den 1. 1. 2000. Uledsagede mindreårige flygtninge er ikke nævnt i loven. For børn er der kun sket den ændring i forhold til tidligere regler, at beløbet, der kan ydes til etablering i hjemlandet, hvis man ønsker at repatriere, er hævet til 6000 kroner.

Betingelser, der skal være opfyldt, inden barnet tilbagesendes til hjemlandet (SGP: C12.2.2)

12.s) Der refereres til ovennævnte lov vedr. repatriering.

Som nævnt er der ingen fastlagt praksis for, hvordan man bedst hjælper et uledsaget barn til at repatriere, og hvilke betingelser, der bør være opfyldt, inden repatrieringen kan finde sted. Det eneste kendte eksempel er, så vidt vides, de 2 somaliske brødre, som Red Barnet sørgede for blev genforenet med deres forældre og søskende i Somaliland:

De 2 drenge kom til Danmark i 1992, hvor de var henholdsvis 4 og 6 år. Da de havde fået opholdstilladelse, kom de til at bo i Red Barnets somaliske børnehus i

København. Selv om de havde en god hverdag med skolegang, støtte og omsorg, faldt de aldrig rigtigt til i Danmark. De savnede deres forældre og søskende så meget, at de ikke kunne fungere. Derfor besluttede Red Barnet, at drengene skulle tilbage til Somaliland, under forudsætning af, at familien var indforstået og i stand til at give dem en rimelig hverdag.

Red Barnets flygtningefaglige konsulent fandt frem til drengenes forældre. I første omgang var disse slet ikke klar til at tage mod deres børn. De levede under så ringe vilkår, at de endnu ikke vidste, om de kunne blive i Somaliland. De var overraskede over, at børnene trivedes så dårligt, og at specielt den ældste havde det så elendigt, at hans fremtid formodentlig lå på en børnepsykiatrisk afdeling. Børnene havde altid beskrevet deres liv i Danmark som vidunderligt, fordi de ikke ville gøre forældrene kede af det.

Det gjorde et stærkt indtryk på forældrene, at de 2 drenge havde det dårligt i Danmark, men det tog næsten et år, før forældrene traf beslutning om, at børnene skulle tilbage til Somaliland. I december 1997 rejste ovennævnte konsulent og yderligere 2 medarbejdere til Somaliland, og drengene blev genforenet med familien efter 5 års adskillelse. Det blev et meget lykkeligt gensyn, og drenge faldt hurtigt til i familien, bl.a. fordi de gennem hele perioden i Danmark havde talt somali med de somaliske medarbejdere og andre somaliske børn i børnehuset. – Et par måneder senere besøgte Red Barnets medarbejdere igen familien, og man kunne da konstatere, at drengene trivedes og stadig var utroligt glade for at være tilbage i hjemlandet.

Red Barnet har siden undersøgt, om det er muligt at sende flere børn tilbage. Det kræver, at familien er indstillet på at modtage dem og i stand til at give dem en rimelig hverdag. Det er langtfra altid tilfældet. Moderen til et par af de uledsagede børn bor i en flygtningelejr i Uganda, hvor hun lever på sultegrænsen. Sådanne forhold kan børnene naturligvis ikke sendes ned til, og man må derfor forsøge at få familien genforenet her i Danmark.

- 12.t) Danmark lever på dette område ikke op til the Statement.
- 12.u) Som tidligere anført, bør der sættes fokus på dette område. Red Barnet undersøger mulighederne for repatriering for de børn, der bor i Red Barnets børnehuse, men for de øvrige uledsagede børn er det meget tilfældigt, om nogen ser på mulighederne for at genforene børnene med familien i hjemlandet. De gælder også for de unge, der er kommet til landet som uledsagede, men er blevet voksne. De kan dog altid selv anmode om at få undersøgt mulighederne for en repatriering ved at henvende sig til Dansk Flygtningehjælp.

Udviklingen af programmer og hjælp til at gøre en tilbagevenden til hjemlandet lettere for uledsagede børn (SGP:C12.2.2)

- 12.v) Der eksisterer i Danmark hverken lov eller praksis på dette område.

- 12.w) Danmark lever således ikke op til the Statement.
- 12.x) Behovene for sådanne hjælpeprogrammer bør afdækkes.

Anbringelse i et tredjeland (SGP: C12.3)

- 12.y) Der eksisterer ingen lov eller politik, der sikrer, at et barn kan familiesammenføres med et familiemedlem i en anden europæisk stat, eller i et ikke-europæisk tredjeland. Familiemedlemmet kan ansøge om, at barnet overføres til det pågældende land, men det beror på en konkret vurdering og en aftale mellem de 2 involverede lande, om tilladelsen bliver givet.- Det er særligt grotesk, når det drejer sig om de børn, der er på vej til slægtninge i Sverige, men som bliver standset på grænsen mellem Sverige og Danmark. Deres asylansøgning bliver behandlet i Danmark, og når de har fået opholdstilladelse her i landet, er det meget vanskeligt for dem senere at få lov til at flytte til Sverige,
- 12.z) Så vidt vides, er det mest sandsynligt, at der fra det eventuelle modtagerlands side gives afslag på en sådan ansøgning. På grund af manglende faste regler på området kan Danmark ikke siges at leve op til the Statement.
- 12.zz) Det bør gøres lettere for uledsagede børn at flytte til et land, hvor de har slægtninge, der er villige til og i stand til at tage sig af dem.

13. INDSAMLING AF DATA.

- a. Som tidligere nævnt interviewer udlændingemyndighederne (Udlændingestyrelsen) de uledsagede børn om baggrunden for deres asylansøgning med henblik på en vurdering af, om børnene er berettiget til asyl eller opholdstilladelse i Danmark

Sideløbende hermed forsøger Dansk Røde Kors at give så uddybende en beskrivelse som mulig af børnene med henblik på deres senere integration i Danmark.

- b. Udlændingemyndighederne indhenter oplysninger vedr. hjemlandet, familien, baggrunden for flugten, flugtruten m.v., oplysninger der alene skal bruges i asylbehandlingen.

Dansk Røde Kors forsøger at få oplysninger om barnets familie, hvor den befinder sig, og om barnet har familierelationer i Danmark eller i andre europæiske lande. Man forsøger at afdække, hvordan barnet har levet før flugten, hvordan det blev adskilt fra forældrene, hvordan det er kommet til Danmark, og hvorfor det søger asyl netop her i landet. Barnets sundhedstilstand, dets modenhed i forhold til den opgivne alder og dets skolebaggrund beskrives. Endelig forsøger man at finde ud af, om barnet selv har planer og ønsker for fremtiden. – Alle disse oplysninger indsamles med henblik på, at man kan yde barnet optimal støtte, mens det venter på afgørelsen af sin asylsag, og for at man kan finde den bedst egnede

placering til barnet, hvis afgørelsen af asylsagen bliver positiv.

De oplysninger, der af udlændingemyndighederne og af Dansk Røde Kors er indsamlet til de nævnte formål, anvendes, så vidt vides, ikke som materiale i andre sammenhæng, men arkiveres, når asylsagen er afgjort og barnet placeret.

- c. De danske udlændingemyndigheder oplyser, at en statistik over uledsagede børn i Danmark er under udarbejdelse. Man kan ikke give noget svar på, hvornår denne statistik vil foreligge.

Dansk Røde Kors fører imidlertid en intern statistik over uledsagede flygtningebørn, som organisationen stiller til rådighed for Red Barnet. Det er således ikke en officiel statistik, og den dækker kun 1997 og 1998, idet der endnu ikke foreligger nogen statistik for 1999. Statistikken vedlægges i kopi.

Hverken udlændingemyndighederne eller NGOerne i Danmark har indsamlet materiale om de ret store gruppe af uledsagede børn, der nu i en årrække har levet i Danmark. Det ville være yderst hensigtsmæssigt, hvis der blev igangsat en undersøgelse af, hvordan disse børn klarer sig, socialt, sundhedsmæssigt, uddannelsesmæssigt osv. – Der bør bevilges økonomiske midler til en sådan undersøgelse.

14. INTERNATIONALE INSTRUMENTER

14.1 Flygtninge

FNs Informationskontor oplyser, at den nævnte konvention er ratificeret, protokollen underskrevet og procedurehåndbog og retningslinjer vedtaget af Danmark.

14.2 Internationale instrumenter i forbindelse med menneskerettighederne

FNs Informationskontor oplyser, at Menneskerettighedskonventionen er underskrevet af Danmark, som endvidere har tilsluttet sig alle de øvrige i 14.2 nævnte konventioner og protokoller.

14.3 Børn – internationale og regionale instrumenter

Børnekonventionen blev ratificeret af Danmark i 1991.

Danmark har endvidere, iflg. FNs Informationskontor, underskrevet UN Standard Minimum Rules for the Administration of Juvenile Justice og UN Rules for the Protection of Juveniles Deprived of Their Liberty.

Udenrigsministeriets Traktatcentral oplyser, at Danmark ikke har ratificeret de 2 europæiske konventioner, vedtaget i Europarådet, som er nævnt i afsnit 14.3.

Haag-konferencen om Privat International lov

Udenrigsministeriets Traktatcentral oplyser, at Danmark har ratificeret Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction og Convention on Protection of Children and Co-operation in Respect of Intercountry Adoption. – Danmark har derimod ikke ratificeret de øvrige 2 nævnte Haag-konventioner.

Den europæiske Union

Folketingets EU-informationskontor oplyser, at Danmark som medlem af EU har været med til at vedtage såvel Joint Action to Combat Human Trafficking and the Sexual Exploitation of Children og the Council Resolution on unaccompanied minors who are nationals of third countries. Man kan ikke oplyse, i hvilken udstrækning Danmark har implementeret resolutionen.

14.4. Europa

Ifølge Folketingets EU-informationskontor har Danmark været med til at vedtage de 3 nævnte konventioner. Schengen-konventionen er imidlertid endnu ikke ratificeret.

Den europæiske Union

Folketingets EU-informationskontor oplyser, at Danmark som medlem har været med til vedtagelsen af samtlige resolutioner m.v. – Det vides ikke, om resolutionerne er implementeret.

Europarådet

Den danske Europabevægelse, der har til opgave at ajourføre alle oplysninger vedr. Europarådet, meddeler, at Danmark har underskrevet the European Social Charter og dermed også de nævnte anbefalinger: 564 (1969) og 984 (1984).